

mer overbevise sig om ved at læse Kommissionens Indberetning. Deraf vil man se, at man t. Eks. for Indkomstskatten over hele Landet gaar ud fra Skatteforholdene i Kjøbenhavn, uden at man ved det mindste om, hvorvidt disse Forhold passe til Skatteevnen i det øvrige Land. Man kan altsaa heller ikke der vide noget ganske bestemt. Saa meget tror jeg at kunne sige, at de af mig foreslaaede Skalaer ville indbringe mere end den Sum, der vil indkomme ved det ærede Flertals Forslag, og saa vil man i øvrigt ved Skattens Opkrævning det første Aar være temmelig klar over, hvor meget hver af disse Skatter vil indbringe, og altsaa blive fuldstændig paa det rene med, hvorledes der fremtidig skal opkræves, og om der skal ske Forhøjelse eller Nedsættelse. Det forudsætter selve mine Ændringsforslag, og det mener jeg er en Fordel ved dem fremfor det ærede Flertals Forslag, thi hvis disse Skatter indbringe betydelig mere, end der er paaregnet, vilde det ærede Flertal derved opnaa netop det, som den ærede Ordfører betonedede, der ikke var nogen Grund til, nemlig at ophobe Penge i Statskassen, uden at der paa Forhaand var sagt noget om, hvad disse Midler skulde bruges til.

Den ærede Ordfører mente, at jeg skadede baade Nedsættelse i den indirekte Beskatning og tillige skabte Fjender af Indtægts- og Formueskatten med de Forslag, jeg har tilladt mig at stille, idet jeg nemlig har stillet dem i Forbindelse med hinanden. Jeg skal for det første dertil bemærke, hvad jeg sagde i min første Udtalelse, at selv om vi ikke faa nogen Nedsættelse i de indirekte Skatter i Øjeblikket, selv om det er ubestemt, naar en saadan Nedsættelse vil komme, vil det alligevel ikke hindre Vedtagelsen af det Ændringsforslag, jeg har stillet, idet man ganske simpelt lader være at opkræve den Del af Indkomstskatten, der skulde svare til det Ækvivalent, som Statskassen skulde have ved Nedsættelse i de indirekte Skatter, men jeg vil endvidere bemærke, at mit Forslag er i det væsentlige i Overensstemmelse med Toldkommissionens Mindretal, som jo netop fremhæver det som sin Mening, at Kompensationen til Statskassen for en Nedsættelse i de indirekte Skatter burde ske ved en Formue- og Indkomstskat. Det er det Standpunkt, man nu er ved at glide bort fra, og som er ved at forsvinde, idet jeg ikke synes, at der er nogen som helst Udsigt til paa Basis af de direkte Skatter at faa nogen Dækning

for de indirekte Skatter. Mit Forslag gaar ud paa det samme som Toldkommissionens Mindretals Forslag, og jeg mener, at det er et Standpunkt, man ikke bør vige bort fra. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Venstres Stilling til Toldreformen, svarede den ærede Ordfører ved at henvise mig til at efterse hans Udtalelser i Rigsdagstidenden. Jeg vil bemærke, at jeg med stor Opmærksomhed hørte paa det ærede Medlems Udtalelser, da de fremkom og straks noterede dem, saa at jeg allerede inden Rigsdagstidenden var trykt, var fuldkommen paa det rene med, hvad det ærede Medlem havde sagt. I saa Henseende behøvede jeg altsaa ikke at stille noget Spørgsmaal. Men Grunden til, at jeg stillede dette Spørgsmaal, var, at der fra andre ærede Medlemmer af Venstre, f. Eks. det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) og det ærede Medlem for Bornholm (N. Jensen), fremkom Udtalelser i modsat Retning. Dette foranledigede mig til at spørge: Hvilket af disse forskellige Standpunkter er nu Venstres Standpunkt i denne Sag? Herpaa har jeg ikke faaet Svar. Det ærede Medlems Standpunkt kender jeg saa inderlig godt, saa det behøvede jeg ikke at spørge om.

Med Hensyn til mit Standpunkt til Kongehusets Skatteydelse skal jeg bemærke, at naar det ærede Medlem finder en Modsætning i min Stilling ved den kommunale Skat i Kjøbenhavn og ved den her foreliggende Statsskat, findes jo ganske samme Modsætning om end paa anden Maade i det ærede Flertals Stilling over for Kongehusets Medlemmer. I Forslaget om den kommunale Beskatning finder man blandt de Personer, der ere fritagne for at svare kommunal Indkomstskat, simpelthen kun Civillisten. Der staar intet om Kongehusets Medlemmer. Derimod foreslaas det her, at det kongelige Hus skal være fritaget for Statsskat. Det forekommer mig imidlertid, at der er langt mere Grund til at paalægge Kongehusets Medlemmer Skat til Staten end til Kommunen, og naar det ærede Flertal foreslaar, at Kongehusets Medlemmer skulde svare Skat til Kommunen, forekommer det mig, at der er langt mere Grund til at foreslaa, at de skulde svare en saadan Skat til Staten. Hvad angaar Kjøbenhavn, vil jeg blot sige, at det Beløb, Kjøbenhavn har faaet i Skat af Kongehusets Medlemmer, er saa overordentlig ringe, at det ikke vil have nogen Betydning, om det faldt bort. Jeg skal fremdeles tillade mig at udtale, at da man tidligere for Statsskattens Vedkommende har vedtaget,